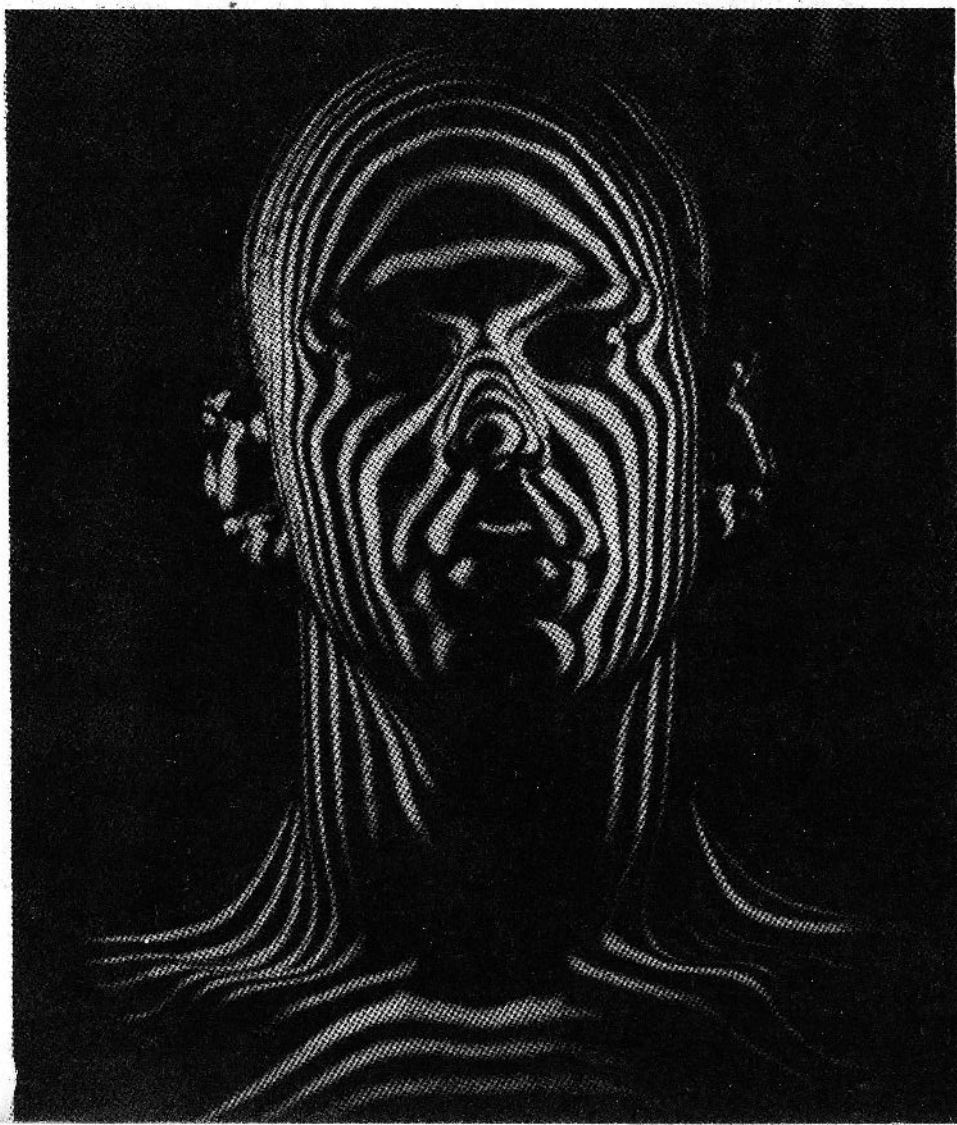

NR. 3
1966/67

MÖRÖDARL

PRESENTERER

ALPIN TURDRESS

Førsteklasses bomullskviltet eller en fabelaktig Tetonor/bomullskviltet. Lett og vindtett.

TURDRESS	FRA	123,-
BENKLÆR	"	49,-
ANORAKKER	"	49,-

... UTVALGET ...
det har vi ... **GOD TUR!**

Med vennlig hilsen

Olaf Grindmo

Intet er som
brød og kaker
fra byens beste
BAKER.

Skolebrød er
gødt å ha,
hvetebrød er
også bra.

A-S SIBAS

*Tenk Dem tanken
— penger i banken*

BANKEN SOM BYR DEM MANGE FORDELER

Kristiansunds Sparebank

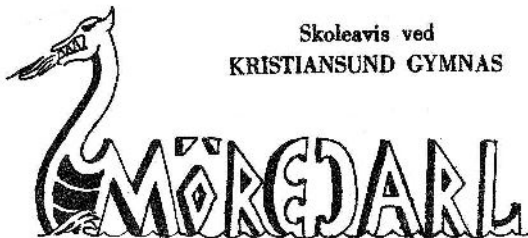

*Dressen for
den kresne
unge mann*

DEN MODERNE
UNGDOMSDRESS
MED STAY-PRESS

Husk: VELKLEDD = VELSETT

Anton Lied a/s
HERRE- OG GUTTEKVIPIERING

Red, red. sekr. & lay-out-chef.....	Gunnar Myklebost	2R
Red. sekr.....	Ragnar Thorseth	2Ea
Kasserer.....	Gunn Falch	2Ø
Annonsé akkv.....	Kari S. Hoel	2Eb
Fotograf.....	Ketil Barman	2R
Journalister.....	Kari Schrøen	2Ea
	Reidulf Halsnes	2R
	Aashild Skrøvseth	2Ø
Tegner.....	Anne M. Flatvad	2Eb

Index

Elevrådet , Lyceum.....	4
En utopi ?.....	5
Fotoside.....	6
Enquete.....	7
Intervjuet, Stokke.....	8
Elevportrettet, Ida T.....	9
The day after. Why.....	10
Sportens historie.....	11
Etter krigen.....	13
Der står jeg.....	14
Skal vi resignere?.....	15
Ei søge.....	16
Livsfare?.....	17
Hva har vi ELEVRADET til?.....	19
Teater, lyrikk.....	21
Gliset.....	23
Dette er et menneske, Stjerner.....	25
Laget.....	26
Vår venn Petter.....	28

tillatelse, for å stensilere og distribuere likt og ulikt, for å sammenkalle til møter. Hva gjør så deres medelever? De fleste møter opp og lytter-av høflighet. Av og til ut-taler de: "Har ikke tid." eller: "Skjønner meg ikke på det der." Et fåtall diskuterer kritiserer og kommer med forslag.

Føler du deg truffet? Nei vel. Men han ved siden av? Ja, det sier seg jo selv.

Red.

Ærede
lesere!

De to ordene "gymnasiast-enes organisasjonsliv" utgjør et begrep som formelig strutter av samarbeidsvilje og ungdommelig aktivitet. Det er bare så synd at de organisasj-onene som begrepet står for, kun i de færreste tilfeller domineres av diss egen skapene Disse færreste tilfellene utgjøres av de kristelige skolelag, de eneste elev-organisasjoner innen norske gymnasier som virkelig preges av samarbeid og god oppslutning av aktive medlemmer. Hvis man ser bort fra disse, er ACS-ke gymnasiaster stort sett en samling av de mest arbeidssky medlemmer du kan finne i noen organisasjon.

Det finnes kanskje - ved noen få gymnasier med et særlig rikt skolemiljø - elever som gjør denne påstand til skamme, men for å illustrere hva jeg mener, vil jeg bruke som eksempel en skole med allminnelig slett skolemiljø: Kristiansund Gymnas.

Bortsett fra et veldrevet kristelig skolelag har vår skol skole to elevorganisasjoner og en skoleavis som drives etter "vanlig" metode. Denne metoden representeres av maksimum 4-5 vandrende unge menn som velges for et helt eller halvt år om gangen. Jeg kaller dem vandrende fordi de i hele sin tjenestetid er dømt til stadig å vandre inn og ut av rektors kontor og tilfluktsrommet i kjelleren, opp og ned trappene og fram og tilbake i korridorene med plakater, hit og dit i skolegården i fri-minuttene. Hvorfor vandrer de? For å diskutere og innhente

Eleb. rådet

Lyceum

Elevrådet holdt sitt første møte i vårsemesteret -67 tirsdag 17/1. Valg av nytt styre ble foretatt, og resultatet ble ikke verre enn at det lar seg offentliggjøre:

Formann: Stein Arne

Bakken 2Nf

Nestformann: Gunnar

Myklebost 2R

Kasserer: Dagfinn

Reistadbakk 1Ø

Sekretær: Kristian

Fostervold 3Ea

Da Fostervold senere har søkt avskjed fra styret, valgte elevrådet på sitt andre møte den 27/1 til ny sekretær Anne Hilde Koch, 3R. Saklisten for annet møte inneholdt ellers tre punkter av vesentlig betydning:

1. Vedtak av arbeidsprogram for våren -67.
2. Valg av representant for Kristiansund Gymnas ved N.G.S.' landsmøte i Bergen. S. A. Bakken ble valgt.
3. Henvendelse fra lektor Eckhoff om at elevrådet må sammenkalle realskolens 2. og 3. klasse til møte for å klerlegge hvorfor søkerne til naturfaglinjen er så dårlig kvalifiserte at linjen står i fare for å måtte nedlegges.

Vårsemesterets første møte ble holdt på Tegnesalen torsdag 12. januar, der formannen kunne ønske ca. 80 Lyceanere velkommen.

Dagens tema var skolefester, og rektor holdt en utredning om saken. Deretter fulgte en ganske frisk diskusjon. Den resulterte i at det ble satt ned en komite bestående av formennene i skolens festkomiteer som sammen med rektor skal utarbeide retningslinjer for eventuelle fremtidige skolefester.

Det ble også holdt valg på ny formann, da daværende formann Sverre Jansen hadde frasagt seg gjenvalg, og som ny formann ble valgt Ragnar Thorseth.

Ny kritikus ble Stein Arne Bakken. "Gjallarhornets" redaksjon blir bestående av: Kari Kvisvik, Toralf Øverland og Just A. Ingebriktsen.

Det øvrige styre i Lyceum er: G. Myklebost, nestformann. Guri Orseth, sekretær. Reistadbakk, kasserer. Unni Tjørstad, styremedlem. Kari Schreën, suppleant.

Ragnar Thorseth
formann

Gunnar Myklebost
nestform.

EN UTOPI ?

Solen sender sine varme stråler mot jorden ned.
Sammen lever menneskene - de lever i fred - .

Her finnes ei krig - det er fred på jord.
Freden i menneskenes hjarter bor.

Lykken smiler, glæden ler -
i menneskenes kjærligheten vokser - mer og mer.

Hvor ble den vonde sorg og ufred av ?
Hva var det, som denne fred oss gav ?

Kan menneskene leve slik - side om side ?
Må noen for denne lykken lide ?

La freden stille på jord seg senke,
da ei sorg vil mere oss heller lenke.

Evig skal l y s e t skinne i menneskenes sinn,
gi varme, lykke og ro til sjelen inn!

INTERVJUENE
SIDE 8 og 9

LEKTOR STOKKE

IDA TØNNESSEN

BRIT
JOHANSEN

STEIN A. AASGAARD

ENQUETE

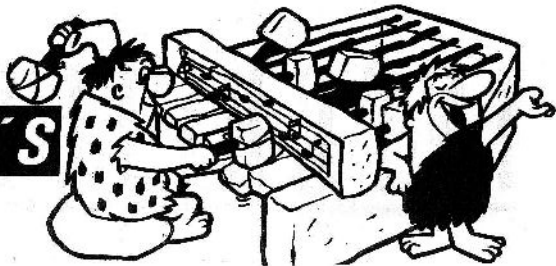

SOLVEIG STRØMSVÅG

LEIF ROAR FALKUM

MÖRE-JARL'S ENQUETE

Sangtimen blir av de fleste elever sett på som en time hvor de kan slappe av eller prate og bråke alt ettersom humøret er. Vi henvendte oss til noen elever og ba om å få høre deres mening om sangundervisningen og hva som kan gjøres for å få den mer interessant.

Leif Roar Falkum, 2R.

En del av elevene benytter sangtimene til å koble ut alt som har med vanlig skole å gjøre, bråk synes å høre naturlig med til disse timene. Lærerens forsøk på å skape en positiv sangundervisning blir ofte fullstendig sabotert. Vi må møte sangtimene med en helt annen innstilling og prøve å få noe positivt ut av dem. Dessuten bør en del av sangbøkene skiftes ut med noen som er bedrø skikket for gymnasiaster. Jeg håper at elevene ved det nye gymnaset i Knutsonålen blir en mer sangglad flokk enn de er her på skolen.

Brit Johansen, 2E.

Slik sangundervisningen er nå, er den mer til plage enn til glede. For øvrig mener jeg det bør legges mer vekt på teoretisk undervisning i musikk og musikkhistorie.

Solveig Strømsvåg, 2E.

Vi må få en annen innstilling til sangundervisningen. Nå tar de fleste sangtimen som en avslapningstime. Mange prater og bråker og ødelegger da for dem som liker å synge. Sangene har mye å si. Vi må få friske sanger som alle liker å synge. Lydbånd og plater spiller også en viktig rolle. Skolekor skulle vi absolutt ha hatt.

Stein Arne Aasgaard, 2R.

Altså, ø meine det at vi må få hør meir tå'n Alf Prøysen og tå'n Torbjørn Egner.

INTERVJUET

STOKKE

Offeret for vår nysgjerrighet denne gangen er lektor Harald Stokke. Selv om lektor Stokke ikke er av veteranene blant våre lærere - han har undervist i ca. halvannet år ved Kristiansund Gymnas - så har han sine bestemte meninger om skolen og elevene. Dette skyldes for en stor del at han har sin egen skoletid friskt i minne, forteller han smilende. Lektor Stokke er realist, han underviser i fysikk og matematikk. Vi spør hvilket inntrykk han har av elevenes arbeidslyst i dag.

- Den er vel omtrent som den har vært, og generelt vil jeg ikke gi den dårlig kritikk. Det er mest blant elever som allerede står svakt at den er synkende. Slike elever "dropper" gjerne et fag de har særlig meget imot.

- Syns De noen av linjene ved gymnaset stikker seg ut ved ekstra høyt eller lavt karakternivå?

- Naturfaglinjen har jo til dels vist skuffende resultater, noe som kan komme av at så mange av elevene ved denne linje går der fordi de hadde for dårlige karakterer til å bli opptatt ved real-linjen. Disse vil jo trekke med seg de flinke elevene nedover.

- Er De stemt for nytt pensum og nye undervisningsmetoder i Deres fag, realfagene?

- Vi har jo fått tilsendt et nytt pensum til vurdering, men jeg vet ikke ennå om det vil bli tatt i bruk. Jeg synes imidlertid dette nye pensumet er bedre enn det vi har i dag, og jeg mener absolutt vi bør få inn en del moderne fysikk og matematikk i våre pensum. Undervisningsmetodene i fysikk vil bli mer up to date ved nygymnaset, det vil f.eks. bli mer praktisk undervisning, noe forholdene ikke tillater her ved skolen. Jeg gleder meg til denne forandringen.

- Har De fungert som anstand ved noen skolefest?

- Nei, jeg hadde nær sagt - heldigvis.

- De har vel likevel noe å si om dette stridens eple?

- Ja, jeg mener prinsipielt at skolefestene ikke bør baseres på at de skal gi fortjeneste. Selve opplegget for festene synes jeg også bør forandres. Dette vil bli nødvendig når vi flytter over i det nye gymnaset. Man bør sørge for å få en rikere underholdning på festene. Når de er så ensformige som de har vært hittil, med nesten bare dans, kan en ikke undres over at det fører til en del utskjelser.

- Fordømmer De russefeiringen?

- Nei, på ingen måte. Jeg har selv vært russeformann forresten. Jeg tror elevene har godt av den avkobling russefeiringen gir. For øvrig synes jeg det er ganske respektabelt at russerne klarer å finansiere så lange turer.

- Hvilke personlige interesser dyrker De i Deres fritid?

- Musikk er jo min store lidenskap. Jeg deltar aktivt i Tempo, delvis også i symfoniorkesteret.

- Og i vinerferien skal De - ?

- På skitur, antar jeg.

Vi ønsker lektor Stokke god tur og et riktig pent ferievær!

ELEVPORTRETTET

IDA T.

Da vi denne gang skulle velge et kvinnelig vintervjuobjekt, falt ikke avgjørelsen vanskelig: Ida Tønnesen var en klar ener. Hun går i 3R og er altså russ i år.

- Synes du russefeiringen stjeler for mye tid? spør vi.

- Jeg liker å delta, men prøver å ikke la det gå ut over skolearbeidet. Spesielt travelt ble det før jul med revyarbeid og forberedelser til tentamen. Mitt mål er nemlig å få en god examen artium.

- Er det tillat å spørre hva den skal brukes til?

- Selvfølgelig er det tillat å spørre, men dere får ikke noe tilfredsstillende svar, for hva min examen skal nyttes til, det er en hemmelighet mellom meg selv inntil videre.

Vi vet at Ida har vært styremedlem i blant annet Lyceum, Elevrådet og Unge Høyre, og at hun for tiden er med i russestyret. Hennes interesser spenner over et vidt felt; fra sport til politikk.

- Jeg liker å delta, ikke fordi jeg er kvinnesaks kvinne, for det er jeg ikke, men fordi en bør følge med på de forskjellige felter. I politikk, for eksempel, er det viktig at vi unge deltar. Det er jo vi som om noen få år skal styre by og land, så en har stor nytte og glede av politisk orientering og skolering. Selv har jeg vært medlem av Unge Høyre i flere år. Miljøet er godt der, og man finner lett nye venner med samme interesse.

- Det hevdes til stadighet at Kristiansund er en kjedelig by. Hva mener du om denne påstanden?

- Det er jo innbyggerne som skaper miljøet i byen, og personlig har jeg ikke så mye fritid når lekser og andre plikter er utført, at jeg kjeder meg. Fornøyelser og avslapning kommer i andre rekke, men vil man ha moro, må man lage den selv. Vi kan ikke vente å bli underholdt hvis vi selv forholder oss passive. Her i byen har vi foreninger av mange slag, så en kan bare melde seg inn i en av disse. Og så finnes det jo hobbies som en kan drive med hjemme.

- Vi skoleungdom har jo lange ferier. Hva fordriver du tiden med i disse tidsrommene?

- Feriene er jo ment til å slappe av i, og det er nettopp hva jeg gjør. Dessuten reiser jeg gjerne til nye steder hvor jeg kan treffe treffe andre mennesker og bli kjent med dem. Det er jo så populært å ta feriejobb for å tjene penger. Dette forsøkte jeg i fjor - men med lite hell. Min innsats i arbeidslivet var heller svak - 5 dager var nok for meg. Nei, feriene trenger i alle fall jeg til avkobling.

Idas tid er knapp, og vi rekker så vidt å takke henne for praten i det hun ser seg nødt til å avbryte den.....

Kari - Kari.

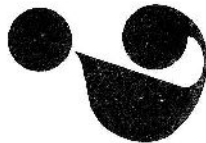
the day after

The moon shines bright
in the dark, dark night.
Three men walk on
nobody knows where from.
They don't see the bright moon.
They only want to come home soon.
Their heads are empty,
they don't go fast;
it is early Sunday morning.

Rus(s).

WHY!

? Do you know why the sun shines in summer ?
Do you think it's because God says so ?
Let me tell you; it's a chemical reaction;
it has nothing with God to do. ?

? Do you know why there is night and day ?
Do you think it's because God says so ?
Let me tell you: the earth is turning;
it has nothing with God to do.

? Do you know why there is summer and winter ?
Do you think it's because God says so ?
Let me tell you: the Univers is mooving;
it has nothing with God to do. ?

? Do you know why people think God is ruling ?
Let me tell you: I do not!

naturalist. ?

SPORTENS HISTORIE

Alt har sin begynnelse, også når det gjelder sport, og da aktiviteten på skoleidrettsfronten har vært nærmest beskjeden og uinteressant i den siste tiden, mener jeg det kan være på sin plass å fortelle litt om sportens historie. En sportsside skal jo nødvendigvis ikke være fylt bare av tørre tall og resultater men med alt som har med sport å gjøre.

Man vet at idrett ble drevet allerede i oldtidens Egypt, Babylonia, Palestina og Persia, og man kjenner til at forskjellige former for kinesisk og japansk helsegymnastikk har eksistert fra omkring år 2700 f.Kr. Det var imidlertid i det gamle Hellas at nesten alle grunnformer for sport ble utviklet.

Å drive idrett var for grekerne en selvfølgelig beskjftigelse, like selvfølgelig som å drive åndsarbeid. Mens idretten i Sparta særlig ble drevet som forberedelse til krig, ble den i Aten et viktig middel til å virkeliggjøre idealet; en legerlig så vel som åndelig fullkommen skjønnhet. I Hellas fantes det overalt såkalte folkesportsplasser hvor det ble holdt daglige øvelser. Der ble sporten drevet etter faste regler, og det ble holdt store regelmessige idrettsfester.

De olympiske leker var opprinnelig en slik idrettsfest og ble holdt i Olympia hvert fjerde år. Listen over de forskjellige seierherrer begynner år 776 f.Kr., men lekene i Olympia er sikkert enda eldre. Det ble konkurrert i mange forskjellige grener, og de som særlig ble populære var løp over lange og korte distanser, løp med bevæpning, nevekamp, kappkjøring med vogn, ridning, sprang og kast, bryting og mangelkamp. Prisen som tilfalt hver seierherre var en olivenkrans, og de forskjellige vinnere ble høyt æret. De tradisjonelle lekene opphørte imidlertid år 394 e.Kr. I slutten av det nittende århundre ble disse lekene gjenopptatt på initiativ av baron Pierre deCoubertin. Den første olympiske komite ble dannet i 1894, og de første moderne olympiske leker ble arrangert i Aten i 1896, hvor det deltok 292 idrettsmenn fra 13 nasjoner.

Med utviklingen av den ervervsmessige eller profesjonelle sport sank all idrett allerede i oldtiden ned til å bli en folkeforlystelse, og den forfalt i middelalderen på grunn av den ensidige interesse for åndelige verdier.

Både i Norden og i germanske land har idrett delvis sine røtter i ungdommens oppdragelse til krigere, men allerede tidlig fikk filere idrettsgrener karakter av å være folkesport som var karakteristisk for de enkelte folk. Fra sagaene og Eddadiktingen kjenner vi til at en rekke forskjellige grener ble dyrket i de nordiske land; løp, sprang, svømming og dykking, spydkast, steinkast, ridning, sprang over mennesker og hester, knivkasting, bueskyting og tautrekking. Som man kan se er det en forbindelse mellom de fleste av disse grenene og krigsopplæringen.

I Europa for øvrig fikk all sport en oppsving med riddervesenet, fra først av bare i adlige kretser, og i heltediktene fra den tiden nevnes sportslige ritt og jakt. Da riddervesenet forfalt, overtok borgerne flere av de adlige sportsgrenene, særlig da slike som var av betydning for byens forsvar. Det var hovedsakelig fekting og bueskyting eller skyting med armbrøst

SE HER

 BEKJENTGJØRELSE

**TIL ELEVER SOM ER
"annerledes":**

KONK

(PENSUM)

kr. 3.-

(PEN SUM)

Et nytt blad, sprøtt. I salg f.o.m. 15. februar (klipp ut og kleb opp på armbåndsuret). Kan kjøpes i alle bladutvalg og Narvesens kiosker. Kjøp det. Det er ikke noe å skamme seg over.

så makabert og gruoppvekkende, må de unge få høre om det. Nettopp på den måten får de en sterk avsky for råskap og vold.

Dermed vil de også bli i stand til å oppdage lignende systemer som kan bli farlig for menneskeheten og verdensfreden og avskaffe disse på et tidlig tidspunkt mens de ennå er i fødselen. Det er jo dagens ungdom som senere skal ta over styre og stell, og dersom disse er vokst opp med den rette innstilling ovenfor sadisme og bruk av voldsmetoder, vil ikke personer som Hitler kunne komme til makten i et land og dermed starte en verdenskrig, men nasjonene vil lettere kunne leve og samarbeide med en gjensidig toleranse ovenfor hverandre, og verdensfreden vil bli styrket.

R.H.

Etter krigen

Over tjue år er gått siden den annen verdenskrig sluttet, men en kan fremdeles høre om prosesser mot krigsforbrytere, nynazistiske partidannelser som kommer for en dag, og andre hendelser som leder tankene tilbake til krigsårene. De som opplevde krigen minnes den med gru og sorg, ja endog med et brennende hat som aldri slukkes helt.

Dagens ungdom derimot, får ikke nødvendigvis de samme refleksjonene som de som opplevde den. De er vokst opp i fredlige omgivelser og har aldri opplevd en krig. De fleste kjenner nok til de rent ytre handlinger ved verdenskrigen, men de kjenner ikke til krigens fakta, de kjenner ikke til hvilke grusomme redsler sivilbefolkningen måtte gjennomgå.

Fra skolebenken kjenner de til når Hitler marsjerte inn i Polen, de kjenner til at de allierte innvaderte Normandie på D-dagen, og de kjenner til Quisling og Nasjonal Samling.

Men kjenner de til hvordan det føles å miste sin frihet og leve fem år i undertrykkelse? Vet de hva det vil si å vandre som et levende lik omkring i en konsentrasjonsleir og bli behandlet som et dyr og ikke som et menneske? Kjenner de unge til hvordan det føles å høre kuler slå ned i bakken foran seg, å høre bombene spre død og ødeleggelse? Å se sine hjem bli utslettet? Vet de hvordan det føles å se sine kjære bli myrdet med kaldt blod uten selv å kunne løfte en finger for å foreta seg noe?

Nei, de unge vet nok ikke hva krig er. De er blitt foret med krigsblader og krigsfilmer hvor de treffer på heroiske patrioter og supersoldater som utfører de mest utroligste oppdrag. Det ble jo vist mye godt heltemot under krigen, og å frembringe dette er det for så vidt ikke noe galt i, men gjennom denne nesten ensformige foringen, er det virkelige bildet av krigen blitt forvrengt for ungdommen. De får en mer eller mindre romantiske forestilling om krigen og får inntrykket av at den er en kamp mellom helter.

I denne romantiske drømmeverden befinner de seg blant allierte frihetskjempere som er omgitt av en gylden helteglorie. De får følge med agenter på hermelig oppdrag inn i fiendeland hvor disse driver ap med hele det tyske etterretningsvesen og får de tyske gestapistene til å oppføre seg som rene amatører. Slik blir de unge sakte men sikkert påvirket til å fordømme og hate alt som er tysk.

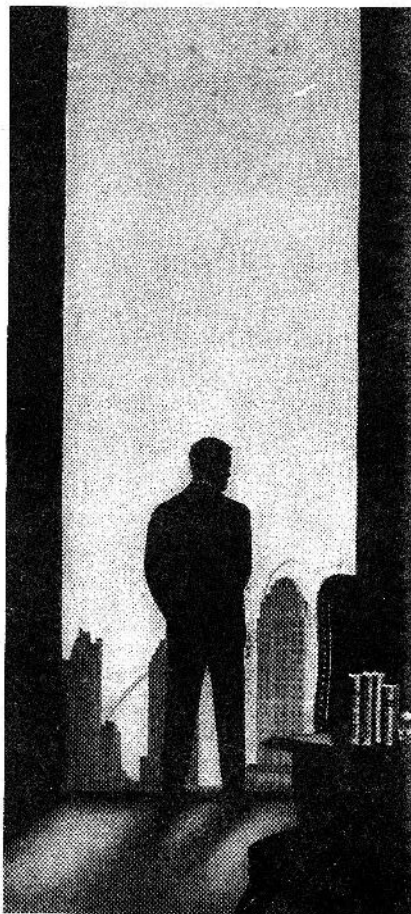
Det er forståelig at de som led under krigen kan være fylt av hat mot tyskerne, men at ungdommen skal bli penset inn i det samme spor, virker helt meningsløst. Det tjener ikke til noe at de også skal hate. Det man skal fordømme er det system som tyskerne førte med seg. Det man skal fordømme er all den ondskap og bruk av vold som dette systemet medførte, og nettopp derfor mener jeg det er svært viktig for de unge at de får lære mest mulig om krigen som den virkelig var. De voksne bør ikke tie med hva som skjedde under krigen, men fortelle åpent om all den terror og bruk av vold de fikk se. Selv om det de sitter inne med er aldri

DER STÅR JEG

Gjennom mitt korte liv har jeg flere ganger tatt opp til vurdering spørsmål av vesentlig karakter for mitt fremtidige virke. Enkelte ganger synes det meg rett å begrunne mitt standpunkt, ikke bare for min egen Tomas, men også for andre som jeg ønsker skulle ta samme stilling som meg selv. Denne gang gjelder de t russetiden.

En del år har det nå vært to alternativer for en artianers feiring av russetide: Enten den tradisjonelle vei, eller den nye og til dels radikale sti som kristenruss.

Jeg har valgt det siste, dette ikke fordi jeg drikker te når de andre drikker øl, heller ikke fordi jeg spiller sjakk mens de andre danser twist. Avgjørelsen ligger på det prinsipielle plan. Slik saken nå står, har det artet seg til en "kristelig" og en "ukristelig" disponering av russetiden. Jeg tar avstand fra denne oppdeling, ikke først og fremst fordi betydningen av ordene gir et virkelig bilde av de to gruppegrupper, men fordi jeg bestemt mener delingen skjer p.g.a. oppgavene i russetiden. Jeg ser ikke min plass i tilværelsen som privilegert, og synes derfor det er på sin plass, når russetiden gir meg en sjanse, å gå inn for en menneskelig innsats utover den tradisjonelle, betydningsfulle "dagsaksjon". Sett i relasjon til behovet blir et slikt "dagstøk" ubetydelig. Man kan spørre seg selv; blir skriket etter mer økonomisk støtte til all verdens institusjoner noen gang stillet? Enten man velger å svare ja, eller nei, må man i alle fall i dag erkjenne at det skrikes høyt. Før alle ropene om hjelp fra utsultede India, fra utviklede Afrika

og lignende underutviklede områder skal ta slutt, må man begynne å jobbe, ikke alle de andre, men jeg selv.

Idealistisk - nei, forsakelse - ja. Tradisjonell feiring av russetide får være. Ikke fordi det er mer moralsk å gå imot strømmen - men fordi et menneske trenger min støtte. Medmenneskers nød og behov er en del av min moral, andres problem er blitt norm for min bruk av evner, overskudd og russetid.

forts. s. 20

SKAL VI RESIGNERE ?

I siste nummer av "Møre-Jarl" berørte R. Thorseth noen sentrale spørsmål i artikkelen Opprøret.

Jeg skal ikke prøve å gi noen patentløsning av disse spørsmålene. Det har jeg ingen mulighet for. På den annen side finner jeg det ikke nødvendig å gjøre opprør. Vi må nok alltid finne oss i at det er mye som vi ikke forstår. Hvis et menneske var i stand til å fatte alle fenomener med fornuften, ville det ikke finnes noe som var større enn mennesket. Skal jeg tro på en almektig Gud, må jeg bøye meg for at hans tanker, handlinger og beslutninger ligger høyt over mitt forstand. Jeg ser jo alt ut fra min snøvre krets, mens Gud har de store perspektiver

Likevel er det en fare som jeg vil påpeke angående det onde i verden. Det gis to utveier når man står overfor dette problemet. Den ene er å kaste seg inn i kampen for å gjøre verden bedre. Den andre er resignasjon. Og det er faren. Når man ser på alt det onde, alle kriger og voldshandlinger som stadig raser i verden, og all ondskap og egoisme som bryter ned i våre egne omgivelser, er det lett å gi opp. Vi gir bare blaffen i hvordan det

går, "stenger oss inn i vårt bur" og gir oss likegyldigheten i vold. Så får alt gå sin skjeve gang. Det er likevel ikke noe å gjøre, for mennesket er nå engang skapt som det er, og deretter blir verden. Vi kan ikke noe for det.

Slik greier vi på en lettvinnt måte å skyve all skyld fra oss selv og over på Skaperen. Vi frasier oss ethvert ansvar, og da er det klart at vi heller ikke vil kjenne noen sann forpliktelse.

Opphavlig tror jeg at mennesket var godt, og at det er tenkt til å være godt. Men det hadde muligheter og fritt valg. På det spenn som disse mulighetene skapte, skulle så mennesket vokse i sitt forhold til Gud, til stadig mer å ville det som han vil, helt til dets egen vilje var helt den samme som Guds vilje. Det som gjør at jeg finner dette logisk, er at alt liv som er rettet mot noe positivt, er et liv ikke bare i kamp, men også i vekst.

Men mennesket har forfeilet sitt mål, og resultatet ser vi. Men Gud resignerte ikke, og det behøver heller ikke vi. Det går an å skape en bedre verden, men da må Gud få slippe til. Skal vi greie det, må han få lære oss det. Gud har vist oss hva kjærlighet og fred er. Mennesker imellom skal det så lite til før ondskapen og hatet blusser opp. Men hvor har det noengang vært et større svelg av uoverstemmelser enn mellom Gud og menneskeheten? Men hvor har det også vært oppvist et større dyp av kjærlighet enn da Gud selv, den hellige og fullkomne, selve idealet, sank ned i menneskehetens egoisme og tok innover seg all den elendighet og forbannelse som mennesket har skapt?

forts. s. 20

EI SOGE

i arbeid og slit, i sorg og glede, men under det heile låg denne tornen som stakk og gnog. Borna voks opp, og dei byrja å forstå at ikkje alt var som det skulle vera mellom foreldra. Når dei såg dei tilsynelatandø umotiverte raseriutbrota til faren, og hørde mor si klaga over han, tok dei parti med mor si og saman bygde mor og barn ein vegg om seg som skulle halda faren borte.

Han merka dette, og då han ikkje greidde å bryta denne muren med det gode, var det som om noko vart øydelagt inne i han. Han byrja å føra den same kampen mot dei som dei hadde ført mot han. Kvar dag vart for dei alle i tilhøvet tilkvarandre ei einaste uthaldelig pine.

I heimbygda mi, ikkje langt frå min eigen farsgard, står ei gamal stove. Dem har stått tom nokre år no, og ver og vind har fått ruska med ho utan innblanding frå menneskehender. Men det har ikkje alltid vore slik. Ein gong var det liv og rørsle der og. Ein kunne høyra gråt og latter frå friske barnestrupar, og på markene rundt det vesle gardsbruket kunne ein sjå ei kvinne og ein mann i arbeid.

Mannen var ein kraftig firskåren ein med eit lunt og godt lynne, sjølv om han til sine tider kunne busa opp og rasa som sjelve nordavinden når noke gikk på tverke for han. Men stormen i han la seg vanlegvis snøgt, og ikkje lenge etterpå hadde han den same gode blinken i auga.

Kvinna var av ei anna støyping. Sjølv om ho og hadde det same gode humøret, hadde ho ikkje mannen si evne til å toma seg, å rasa ut når ho felte seg såra eller forbigått. Ho gjekk og bar på det og berre sprøyte ut litt om senn når det såra og beit best.

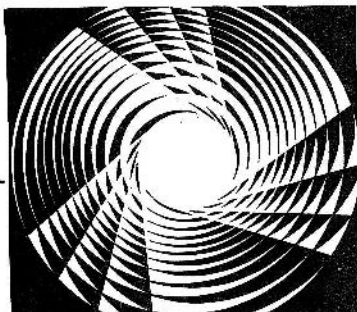
Men desse små stikka som i byrjinga sikkert ikkje var så vondt meint kom litt etter litt til å forpesta heile livet for dei. Det var dagar

åra gjekk, borna vart vaksne, reiste bort men vendte alltid tilbake til barneheimen sin, der det same bitre og uforsonelege rådde i samlivet mellom mann og hustru. Desse var enno i sin beste alder då døden, den ubrigdelege brått kom. Mannen hadde fått ein traktor over seg, og hans liv her var ikkje meir. Eg var med på å bera han heim til stova hans. Der møtte enkja oss, og eg kjem aldri til å gloyma det ho sa før ho braut ut i hysterisk gråt: "Hadde eg berre fått sagt han eit ord til, han min einaste som eg har vore så vond mot....!"

Borna som til då nesten hadde forakta far sin, fekk no auga opp for at det ikkje berre var far deira som hadde vore umogeleg. Dei såg at det mange gonger var dei som hadde vore stygge mot far sin, og at han, og ikkje dei hadde hatt mest vondt.

Vi menneske må alltid ha ein syndebykk, ein som vi kan lasta og anklaga samstundes som vi lettar vårt eige samvit. Det fekk denne nybaka enkja kjenna. Borna hennar

Livsfare?

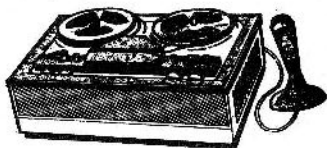
Et legemiddel defineres som:

Stoffer, droger og preparater som rekvireres eller utleveres fra apotek for å brukes til å forebygge, lege eller lindre sykdom hos mennesker eller dyr. Eller til ved innvortes bruk å påvise sykdom.

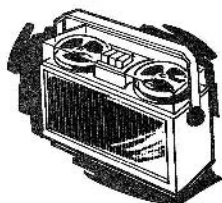
De nye legemidler som ble tatt i bruk for ca. 20-30 år siden revolusjonerte helt menneskenes liv, og levealderen steg betraktelig i flere land. Til da hadde alle legemidler blitt fremstilt av planter, men nå kunne de fremstilles kjemisk. Og dermed kunne det bli satt i gang masseproduksjon av de enkelte legemidler, slik at flest mulig kunne få gjøre bruk av dem. Noe som også kunne være en fare for misbruk og bakterieresistens. Det at en bakterie blir resistent vil si at den har opparbeidet et motstoff mot et legemiddel etter flere ganga bruk. Og ved senere bruk av legemidlet vil ikke bakterien dø.

Tilfører man kroppen kjemiske stoffer som ligner på de enzymer kroppen selv har, kan disse blande seg inn i de fysiologiske prosessene og narre kroppens egne enzymer, som på denne måten blir svekket, og tilførselen utenfra må derfor økes for at kroppen skal fungere normalt. Slik kan man altså bli avhengig av et legemiddel. Særlig er dette vanlig når det gjelder sove tabletter og smertestillende midler. Derfor skal man ikke ta mer av et medikament enn det som er foreskrevet av legen. For det gamle ordtaket om at dobbel dose gir dobbelt så god virkning gjelder ikke her. Føler man seg dårlig opplagt, skal man ikke straks ty til stimulerende midler. Men det folk likevel tyr til, er velsmakende styrkemedisiner overlesset med vitaminer. Det kroppen i mange tilfeller har behov for, er frisk luft og bedre kosthold, kort sagt sunnere livsvaner.

Bruken av narkotiske midler har vært og vil også i stadig stigende grad være et stort samfunnsproblem. Hvorfor og hvordan begynner folk å bruke narkotiske midler? Mange unge gjør det kanskje fordi det skal virke som en protest mot samfunnet, som de selv uttrykker det. Eller de begynner fordi andre gjør det, og er spent på virkningen. Den andre kategorien, som en vanskelig kan unngå er de som ved smerter får bedøvende midler av sin lege. Legen tar her en stor risiko, men har han i virkeligheten noe valg? Smertene lindres, men når medikamentet har gjort sin virkning har pasienten det like vondt. Det eneste

Vi har ikke bare et godt utvalg i Radio og TV, men vi kan også tilby båndopptagere i alle prisklasser.

ODDSTØL RADIO

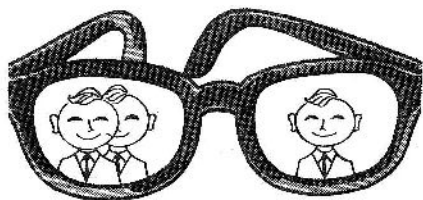
For studier og hjemmearbeide.

Med en skrivemaskin klarer man alle private skrivearbeider, lekser m.m.

BLOCH BYRÅ

KONTORMASKINER OG KONTORUTSTYR

SE KLART

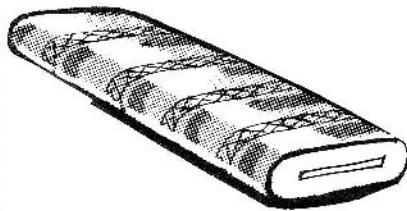
Vi sørger for at De får riktige glass og en pen innfatning. Det lønner seg å gå til spesialforretningen...

MØRE OPTIKK
KONGENS Plass 3

SÅ KLART

Vi har utvalget i kjolestoffer

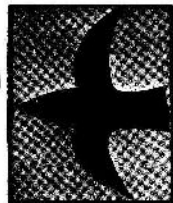

Geimsma & Co

HVA HAR VI

ELEVRÅDET

TIL ?

Når jeg stiller dette spørsmålet, er det ikke for å angripe elevrådet, men for å forsøke å gi en liten utredning om noen av de mange saker som hører inn under et elevråd. Det kan nemlig neppe betviles at det fins svært mange elever her ved skolen som kun har et uklart begrep om hva elevrådet steller med, så utrolig det kan høres.

Det som bør være hovedmålene for et elevråd av i dag er etter min mening: 1.) å fremme aktivitet og samarbeid blant elevene ved skolen, 2.) å fremme samarbeidet mellom lærere og elever. Begge disse faktorene er livsviktige for et godt skolemiljø, og et slikt miljø er en ikke uvesentlig del av en god skole.

Elevrådets styre for våren -67 har utarbeidd sitt arbeidsprogram etter disse retningslinjer, og det er nå i bare å håpe at elevene vil slutte tallrike opp om elevrådets tiltak.

De viktigste av disse er:

1. Utarbeide planer og sette i verk tiltak for på best mulig måte legge forholdene tilrette for et godt skolemiljø ved nygymnaset.
2. Arbeide for å utbre elev-

demokratiet ved vår skole i pakt med Norges Gymnasiastsambands statutter.

4. Sette ut i livet skolelovens §28 om elevrepresentasjon i lærerådet

Disse tre punktene på elevrådets arbeidsplan er de som i vesentlig grad kan bidra til å skape et godt skolemiljø, men de er også blant de som viser seg vanskeligst å gjennomføre i praksis. Grunnen til dette er ikke utelukkende uvilje fra lærerne, som mange elever påstår, men også en utbredt sløvhets blant elevene. Det er forståelig at elevaktiviteten ikke akkurat florerer her ved skolen. Her er vi alt for mange elever, og vi har alt for få lokaler å arbeide i utenom skoletiden. Begge disse misforhold vil imidlertid bedre seg vesentlig når vi neste år flytter inn i det nye bygget i Knutsondalen. Dette burde anspore elevene til å slutte aktivt opp om elevrådet når det allerede i år forsøker å legge grunnlaget for et godt skolemiljø ved nygymnaset. Greier man å gjennomføre dette, er det meget som taler for at trivselen i de kommende skoleår vil være sikret.

overganger * * *

DER STÅR JEG.....

Dette er ingen martyrs vei, det er en selvfølge. Ikke fordi nøden er så stor, men fordi vi har det så godt. Det har grodd mose på forsakelsens vei, og dette skyldes ene og alene liten trafikk. Jeg er ikke kristenruss fordi jeg selv forsaker så mye, men fordi jeg vil lære andre å trafikere denne veien flittigere. At forkynnelsen av evangeliet også hører til min oppgave som kristenruss, ligger i drødet. Vi går frimodig med det eksplosive budskap, kanskje fordi det verken krever forsakelse eller russelue, bare overgivelse.

Naivt - ja, utrolig - ja, dristig - ja, uklart - ja, men realistisk.

S.R.J.

SKAL VI RESIGNERE....

Er det noe som kan engasjere og få en til å handle mer enn dette, hvis en virkelig oppdager det? Her har man den nye sjansen og muligheten. I bunn og grunn er det egentlig bare dette valget et menneske kan stilles til ansvar for. Ved den frigjørende og nyskapende kraft som hviler på dette fundament, får moralen sin rette intensjon. Den er fundamentert i kjørligheten.

Det hele er bare et spørsmål om vilje til å prøve.

X.

EI SOGE.....

byrja no å skulda og straffa henne for det som ikkje hadde vore som det skulle i heimen og forlet henne i hennar song og sjølvbetreiding. To år seinare døydde ho.

Men atter greidd døden det som ikkje livet hadde greidd. Borna kom heim att men denne gongen var det dei som klandra seg sjølve fordi dei ikkje hadde vore slik mot mor si som dei burde. Og denne denne gongen var det dei som bad om å få veksla eit siate ord som dei aldri kunne få.

Rasputin.

TEATER

Hva skjer med en gruppe mennesker som er henvist til å leve isolert under unormale forhold på en liten plass over et lengre tidsrom? Hvordan forholder de seg til hverandre?

Hvordan vil de klare det psykiske presset? Dette er spørsmål som vitenskapsmenn stiller seg, og det blir avhandlinger av det, som ikke er alt for spennende å lese for vanlige mennesker.

Men de landfaste hvalfangere som bor på Syd-Georgia og overvintrer der i brakker som savner nesten all velferdestatens kom-

LYRIKK

Gyldendals billigbokserier, "Fakkell" og "Lanterne" fortjener sannelig ubegrenset oppmerksomhet. Det er kommet ut ca. 170 bøker og seriene er således landets største. I lanterne-serien kom det i høst fire diktsamlinger som vi her vil presentere.

Herman Wildenveys "Mine sangers bok" er et utvalg av lyrikerens beste dikt. De er valgt ut av han selv, og Wildenvey-beundrere vil her finne mange av de navngjette strofene til denne avholdte lyrikeren. I diktene møter man den unge Wildenvey-sommerskalden, trubaduren, skjønnehetsdyrkeren og smilets dikter- men vi følger han

fort interesserer oss som mennesker, og ikke som sosiologiske eller psykologiske fenomener. Sandefjordsmannen Gunnar Mørch har selv vært på hvalfangst, og han har skrevet et krasst og spennende skuespill om dette miljøet, som dermed blir skildret for første gang i norsk litteratur, og stykket fikk i januar sin urpremiere på Riksteatret.

Dagbladets Ivar Eskeland skrev bl.a. i sin anmeldelse — "Her er ingen subtile sjelolive kruseduller, krummelurer og dikkedarer; det er så snåken står av hvalspekk, blodsørpe, svette, halvsure sokker, heime-

brent, gudelige sanger og en hende gang whisky; fra det dødens trasige brakerommet. — Daggern! det var nye toner. Må det være tillatt ydmykt å hilse og kvittere: Leve bør denne forfatteren også. Og skrive. For skrive kan han."

Bartold Halle har satt i scene, og som hvalfangere får vi se (bildet, fra venstre): Kolbjørn Brenda, Egil Lorck, Johannes Eckhoff, Gunnar Mørch (forfatteren spiller selv en liten rolle) Knut Ørvik, Tor Bjarke, Ola Lien, Odd Sandsdalen, Kaare Kroppan og Noralv Teigen.

KRISTIANSUND 1/3 Ø.Frisvold

også gjennom de høstlige toner, etter som årene går — "som en høstlig dag / fra stille tjern det lyder åreslag, / som skogen fanger inn et stilt sekund.

Olav Aukrust blir også -høyst fortjent- hedret med et dikt-utvalg i samme serie. Det er dikterens hustru, Gudrun Aukrust som har foretatt sammensetningen av "Dikt i utval". Aukrust er ikke like "rett på sak og lett tilgjengelig" som Wildenvey. Aukrust lar -som Wergeland- pennen få boltre seg i kaskader av bilder og rim — Fjellvinden bruser formelig gjennom de vakre diktene. Vakker er også den sproglige musikalitet denne dikteren mestrer.

Det virkelig nye i Lanterne serien i høst var likevel utgivelsen av de to diktantologiene "NORSK LYRIKK -mellomkrigstiden" og "-etterkrigstiden". Utvalgene er her foretatt av henholdsvis Per Arneberg og Georg Johannesen. Antologiene er selvsagt preget av deres personlige smak og oppfatning, men som en dilettant i faget, kan man bare anerkjenne det imponerende utvalget - mengden og spennvidden. I gymnasiet utfyller disse bøkene et stort hull i norsk-undervisningen, her møter man de fleste av tidens norske lyrikere, tilsammen ca. 60 ! Plassen er godt utnyttet og man har latt dem tale i "essens", her er hele spekteret fra Gunnar Reiss-Andersen, André Bjerke, Alf Prøysen og Jens Bjarneboe til Jan Erik Vold. Jeg er nesten redd for å anbefale at en skole kjøper klasse-sett av disse bøkene. Dette er to bøker som alle gymnasiaster kan koste på seg. Ø.F.

Herman Wildenvey: "Mine sangers bok". Kr 10,00; Olav Aukrust: "Dikt i utval". Kr 14,50; "Norsk Lyrikk. Mellomkrigstiden. En antologi ved Per Arneberg". Kr 12,50; "Norsk Lyrikk. Etterkrigstiden. En antologi ved Georg Johannesen". Kr 14,50.

Alt hva husmoren trenger..
finner hun hos oss.

MYRA SNARKJØP

ALT

Foto

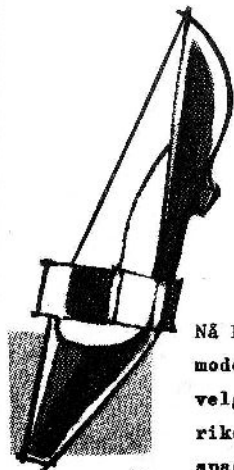
Filmkameraer
Film
Stativer
Småbilde-
kameraer
Film-
framvisere
B.M.

FOTOGRAF

ENGVIG

Nedre Enggate 4. Tlf. 71104.

Nå har De mange ulike
modeller og farver å
velge blant i vårt
rike utvalg av varme
spasersko, passende for
vårt vinterklima.

Det er tradisjon å gå til

ELLINGSEN

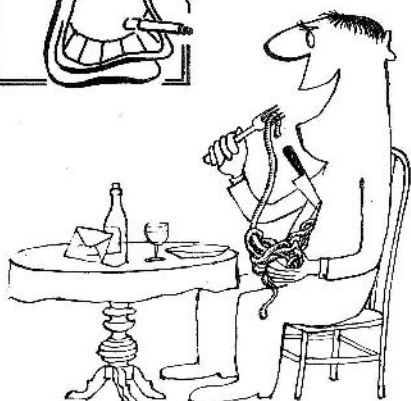

Det største utvalg finner
du i den største bokhandel

Velkommen til

Sverdrups
Bokhandel

Aksjeselskap

En amerikansk farmer kom stormende inn døren hjemme og ropte:

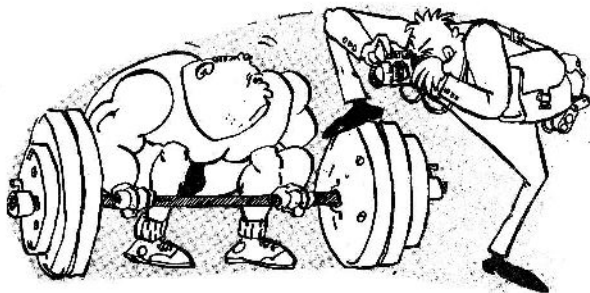
- Hvem har hogd ned kirsebær-treet?

- Far, jeg skal ikke lyve, svarte hans sønn. Det var jeg som hogde det ned.

Faren banket opp gutten som protesterte vilt:

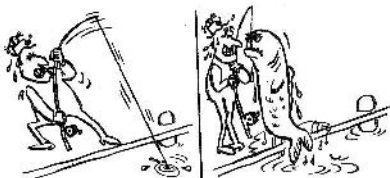
- Pappa, skrek han, George Washington gjorde akkurat det samme, og han fikk skryt for at han ikke løy.

- Det er riktig, sa faren sint, men George Washingtons far satt ikke oppe i treet da det hendte.

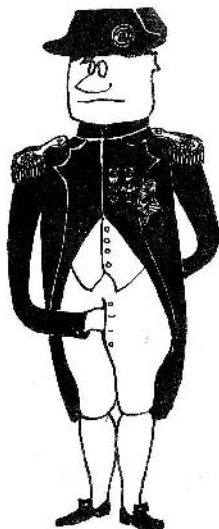
Kunstgjødsel skal være så godt til jordbær.

- Nei takk, jeg foretrekker fløte.

- Hva mener De er grunnen til at De er blitt hundre år?

- Hovedgrunnen er vel at jeg er født i 1867.

SPORTENS HISTORIE

FORTS. FRA S. 11

som fanget størst interesse, men ved siden av dette ble det drevet en god del ballspill.

Renessansen fordret sportslig utdannelse som et ledd i utviklingen av den fullkomne personlighet, og knyttet dermed forbindelsen med gresk gymnastikk og sport. I slutten av 1700-tallet ble gymnastikken grunnlagt etter ideer av de store pedagoger Rousseau og Basedow. I Tyskland ble den grunnlagt av Friedrich Ludwig Jahn og i Sverige av Pehr Henrik Ling.

I 1800-årene ble det atter en sterk oppsving i alle sportsgrener. I England ble det fra 1835 dyrket fri-idrett og avholdt konkurranser, som kunne samle opp til 30000 tilskuere. Som eksempel på prestasjonene som ble vist, kan nevnes at i 1867 ble en kvartmil, ca. 402 meter, løpt på 51 sekunder, det ble hoppet 1.70 meter i høyde og 5.95 meter i lengdesprang.

Det ville ta for lang tid og for stor spaletplass å omhandle hver enkelt idrettsgren, men det er verdt å nevne at den engelske fri-idrett ble organisert i 1880. Fra England bredte fri-idretten seg så til de øvrige europeiske land og videre til USA hvor det første mesterskap ble avviklet i 1876.

R.H.

LIVSFARE?

FORTS. FRA S. 17

en da kan gjøre er å gi en ny dose av samme midlet - og så har en det gående.

Også folk som til daglig beskjeftiger seg med legemidler står i en farlig posisjon. Etter en lang og slitsom arbeidsdag er det ikke til å undres over at vedkommende forsøker et av de mange oppkvikkende preparater. Deres kjennskap til stoffenes virkning hindrer dem likevel ikke i uforstandig bruk. Undersøkelser viser at ca. 10 % av misbrukerne er i gruppen leger, sykepleiersker, farmasøyter etc.

I hjemmet finnes ofte legemidlene gjemt på de utenkeligste plasser som også kan være tilgjengelige for barn, noe de overhodet ikke skulle ha vært. Medisin i våre dager er ganske kostbar, og folk har ikke råd til å kaste noe. De tenker som så at det kan være godt å ha for hånden, hvis en av familien skulle få en lignende sykdom som den legemidlet først ble brukt til. Og så låner man medisin av hverandre og tenker ikke på hvor galt dette kan være.

Bruken av legemidler har økt og øker stadig. I Norge f.eks. steg omsætningen for apotekene i tiden 1952 - 1962 fra ca. 97 mill. kr. til ca. 200 mill. kr. Men både i Danmark og Sverige var økningen enda større. Noe av denne økningen er vel berettiget, men en stor del blir også unødig brukt. Man må kunne si at legemidlet i våre dager er livsnødvendig, men også livsfarlig.

DETTE ER ET MENNESKE

Dette er et menneske.
Se hva en atombombe har gjort med det,
kjøttet æser ut
og mann og kvinne omdannes til samme form.
"Hjelp meg!" lyder det utydelige ropet
ut av svullne lepper, den forferdelige
brante grøten av et verkfylt ansikt.
Dette, dette er et menneske,
et menneskes ansikt.

Tamiki Hara.

STJERNER

Der er stjerner over Japan.
Stjerner som stinker bensin,
som taler med utenlandsk aksent,
som skrømler som gamle Ford'er,
stjerner med coca-cola-farge,
stjerner surrende som kjøleskap,
og smakløse som hermetikk,
stjerner rensset med pinsett og bomull,
sterilisert med formalin,
og stjerner, radioaktivt ladende.
Innimellom farer stjerner altfor hurtig forbi
til å bli sett
og andre har sitt hemmelige kretsløp.
I dypet
styrter de mot universets bunn.
Der er stjerner over Japan.
I vinternatten strekker de seg ut
som en tung lenke.

Iku Takenaka.

„Laget“

REDD FOR EVANGELIET?

Det finnes mange gode argumenter mot kristendommen. Det er lett å finne dem fram også. En diskusjon om troen vil ofte bli oppfattet som en dundrende triumf for dem som ikke tror; "Nå kjørte vi dem godt fast!"

I toleransens navn kan en score gode poeng på kristendommens intoleranse; "Hvorfor skal kristendommen absolutt være det eneste riktige?" I fornuftens navn kan en helgardere seg med å si: "Jeg klarer simpelthen ikke å tro på disse usannsynlige påstandene," og i rettferdighetens navn kan en nekte å godta evangeliet. "Det er urimelig at Gud frelser synder syndere bare de tror, mens mennesker som gjør så godt de kan, ikke blir frelst." Og konklusjonen gir seg selv.

Det er mangt og mye en kunne ha lyst til å svare til disse argumentene, men først og fremst kunne en ha lyst til å spørre: "Er det mye om å gjøre for DEG at kristendommen IKKE ER SANN?" Slik høres det nemlig ofte ut. Ellier litt tydeligere sagt: Problemet for mange er ikke først og fremst at de ikke kan tro, men at de ikke vil tro eller tar tro. De er redde evangeliet, og de er redde for å bli overbevist av troen.

Selvsagt finnes det mange som virkelig har personlige problemer med alle disse teoretiske spørsmålene. Men de personlige problemene ligger ofte på et helt annet felt.

"Hva ville skje hvis dere begynte å lese i Bibelen og gå på kristelige møter for å høre Guds ord?" ble det en gang

spurt i en skoleklasse. "Vi ville blitt overbevist av kristendommen, så vi måtte omvende oss." Lød svaret, og det var et ærlig svar. Det sa noe om hva elevene egentlig trodde om evangeliet: At det er sannheten. Det sa også noe om hva som allikevel holdt dem igjen: De var redde for et personlig møte med Kristus. De var redde for hva de andre ville si, og de var redde for konsekvensene av troen: at de måtte begynne å innrette sitt liv på en ny måte.

Derfor holder en seg borte fra kristendommen. En vil ikke la seg påvirke. En vil gjøre seg opp en selvsten selvstendig mening, heter det. Du som frykter for å la deg påvirke av Kristus, frykter du for å la deg påvirke av mange andre ting? Er du redd for å bli påvirket av dårlig film og litteratur, av et miljø hvor kristendom er fullstendig glemt, av en livsstil som tar det lettvis med Guds bud. Du som er redd evangeliet, er du ikke redd for å bedra deg selv, for at ditt liv skal bli forfestet, at du skal forspille din evighet?? Er du redd for evangeliet? Kanskje er det fordi du er påvirket av så mye annet at du frykter troen. I virkeligheten trenger du nemlig ikke å frykte evangeliet. Evangeliet er det glade budskap som kan jage frykten på dør. Synden har du all grunn til å være redd for, Guds straff også, men ikke evangeliet. Evangeliet er jo nettopp budskapet om at Gud vil få deg fra synden og straffen. Budskapet om at Jesus døde for deg for å være din frelser vil ikke stjele i livet fra deg, men gi deg det tilbake.

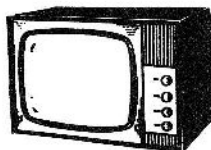
Litt for tankene!

De som forkaster kristendommen fordi de ikke forstår Guds hemmelighet, glemmer at Gud ikke har lovet mennesket et nytt hode, men et nytt hjerte!

Kari S.Hoel.

Også
DE
flunker...

...Deres favorittmodell blant vårt store utvalg av moderne radio- og TV-apparater av velkjente merker og fabrikat.

SANDBLOST

Böker og skoleutstyr

R. BJERCKE

Bok- og Papirhandel

RIKTIG ufrustning

Stikk innom oss, vi gir Dem råd og anvisninger om den rette utrustningen til fjellturen.

**KRISTIANSUNDS
SPORTSFORRETNING**

- Alt i vintersportsutstyr -

Til dere unge —

Det er gjennom sparing vi når våre mål, og det er utrolig HVOR LANGT man kan nå, når man i ung alder lar sparetanken få slippe til. Opprett en sparekonto straks. Det er enkelt og greit, og vi gir alle våre beste råd. Og straks er målene noe nærmere!

Kristiansunds Spareskillingsbank

— BANKEN I KAIBAKKEN —

Denne gangen var det
en lettelse å se
ENDEN!!

